

ใบงานเรื่อง สื่อสารประวัติชีวิต (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ชีวิตประวัติสร้างแรงบันดาลใจ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง สื่อสารประวัติชีวิต (๑)

รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนอธิบายความหมายของชีวิตประวัติและอัตชีวประวัติแต่ละประเภทให้ถูกต้อง

๑. ชีวิตประวัติแบบจำลองลักษณะหมายถึง.....

.....

๒. ชีวิตประวัติแบบสคูตี่หมายถึง.....

.....

๓. ชีวิตประวัติแบบรอบวงหมายถึง.....

.....

๔. ชีวิตประวัติแบบประเมินค่า.....

.....

๕. อัตชีวประวัติ.....

.....

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนจำแนกงานเขียนต่อไปนี้ว่าเป็นงานเขียนประเภทชีวิตประวัติหรืออัตชีวประวัติ

.....๑. การเขียนแนะนำตนเองในแฟ้มสะสมผลงาน

.....๒. หนังสือเรื่อง ชีวิตไม่ไร้ความหมายที่เล่าชีวิตของตนเอง เขียนโดยวิกเตอร์ อี. ฟรังเคิล

.....๓. ประวัติผู้วายชนม์

.....๔. เกร็ดชีวิตของสุนทรภู่

.....๕. ข้อมูลส่วนตัวหน้าแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ประกอบด้วยชื่อ ประวัติการศึกษา อาชีพ คติพจน์

ฯลฯ ของเจ้าของบัญชีออนไลน์

.....๖. ประวัติศิลปินที่มีชื่อเสียงซึ่งเขียนโดยกลุ่มแฟนคลับ

ตอนที่ ๓ ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๕ - ๖ คน ศึกษาชีวประวัติกลุ่มละ ๑ ประเภท แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

๑. ชีวประวัติที่ศึกษา ☐ ชีวประวัติจำลองลักษณะ ☐ ชีวประวัติแบบสดุดี
☐ ชีวประวัติแบบรอบวง ☐ ชีวประวัติแบบประเมินค่า

๒. เนื้อหาเกี่ยวกับอะไร

.....

.....

.....

.....

๓. ชีวประวัติที่นักเรียนศึกษามีแนวทางการเขียนอย่างไร

.....

.....

.....

.....

กลุ่มที่.....

สมาชิกในกลุ่ม ๑)

๒)

๓)

๔)

๕)

๖)

ชีวประวัติแบบจำลองลักษณะ

นิทรรศการ

“เมนูสำหรับ กับข้าวเจ้านายในราชสำนักสยาม”

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง มีพระราชจริยาวัตรอันงดงาม ทรงห่วงใยพสกนิกรเหมือนแม่ห่วงใยลูก ทรงดูแลอภิบาลพระเจ้าลูกเธออย่างใกล้ชิด โดยโปรดให้เสวยอาหารตามหลักโภชนาการอย่างเหมาะสม ซึ่งบางครั้งพระองค์ทรงคิดเมนูขึ้นเอง เช่น ผัดเผ็ดป่าเป้า ประกอบด้วย ผัดตับกับเซ่งจี้ รongด้วยผักกาดหอมโรยด้วยเส้นหมี่ทอดกรอบ อุดมไปด้วยธาตุเหล็กและวิตามินเอ บำรุงสายตา และไข่พระจันทร์

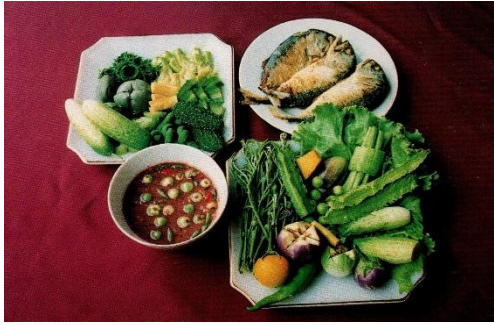

ผัดเผ็ดป่าเป้า

ไข่พระจันทร์

คือการทอดไข่ดาวแล้วนำข้าวสวยวางทับบนไข่ดาวแล้วพลิกกลับมา คล้ายมีพระจันทร์อยู่กลางข้าว พระองค์โปรดเสวยข้าวกล้อง หรือ ข้าวซ้อมมือ ทรงตระหนักถึงคุณสมบัติข้าวชนิดนี้ จึงทรงแนะนำให้ราษฎรรับประทาน เมื่อมีงานพระราชทานเลี้ยงในโอกาสที่เสด็จแปรพระราชฐานไปประทับแรมเพื่อเยี่ยมราษฎรในภาคต่าง ๆ มีพระราชเสาวนีย์ให้ตั้งข้าวสวยซึ่งหุงจากข้าวซ้อมมือและข้าวขาวธรรมดาให้ผู้มารับประทานเลี้ยงได้เลือกตามอัธยาศัย

นอกจากนี้พระองค์ยังโปรดเสวยน้ำพริกและอาหารไทยพื้นบ้าน เมื่อครั้งแปรพระราชฐานไปทรงเยี่ยมเยียนราษฎรและประทับยังพระตำหนักในภาคต่าง ๆ พระองค์จะโปรดเสวยอาหารพื้นบ้านของท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น ข้าวซอย ข้าวยำปักข์ใต้ ลาบ หรือบางครั้งพระองค์ทรงนำอาหารที่ราษฎรนำมาถวายขึ้นโต๊ะเสวยอีกด้วย โดยเฉพาะน้ำพริก ต้องขึ้นโต๊ะเสวยทุกวันไม่เคยขาด เช่น น้ำพริกกะปิกับปลาทอด น้ำพริกปลาร้า และน้ำพริกหนุ่ม จะเสวยกับผัก

พื้นบ้านของไทยหลาย ๆ ชนิด เครื่องเสวยจะมีส่วนประกอบของผักอยู่เสมอ ได้แก่ สลัดผัก แกงส้ม แกงเลียง แกงแค ผัดผัก

ผลไม้ที่ทรงโปรด ฝ่ายห้องเครื่องจะจัดผลไม้ถวายทุกวัน ส่วนมากเป็นผลไม้ตามฤดูกาล เช่น มะละกอ ส้มโอ เงาะ ลองกอง มังคุด ฝรั่ง มะม่วง กระท้อน ทูเรียน ส่วนผลไม้ที่มีรสเปรี้ยวที่โปรด คือ มะยม ตะลิงปลิง บริเวณพระตำหนักที่ประทับทุกแห่งจะมีการปลูกผลไม้ปลอดสารพิษ ทั้งชนิดที่มีพระราชเสาวนีย์ให้หามาปลูก เช่น ส้มจี๊ด มะยม ตะลิงปลิง ผักโขม ผักบุ้งจีน ผักคะน้า และชนิดที่เจ้าพนักงานในพระตำหนักนำมาปลูกถวาย เช่น ในพระตำหนักสวนจิตรลดา มีปลูกผักสวนครัว มะม่วง ฝรั่ง ที่พระตำหนักภูพานราชนิเวศน์ มีปลูกผักนานาชนิด รวมทั้งเลียงเป็ด ไก่ และหมู

ขอบคุณแหล่งข้อมูลจาก หอสมุดแห่งชาติ. นิทรรศการ“เมนูสำหรับ กับข้าวเจ้านายในราชสำนักสยาม”สืบค้นเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ จาก <https://www.nlt.go.th/service/๒๔๒๐>

ชีวประวัติแบบรอบวง

มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

“...ข้าพเจ้าได้ตามเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงนำของพระราชทานไปช่วยเหลือราษฎร มักจะเป็นเครื่องอุปโภคบริโภค แล้วก็รับสั่งกับข้าพเจ้าว่า การช่วยเหลือแบบนี้เป็นการช่วยเหลือเฉพาะหน้า ซึ่งช่วยเขาไม่ได้จริง ๆ ไม่เพียงพอ ทรงคิดว่าทำอย่างไรจึงจะช่วยเหลือชาวบ้านเป็นระยะยาว คือทำให้เขามีความหวังที่จะอยู่ดีกินดีขึ้น ข้าพเจ้าจึงเริ่มคิดหาอาชีพเสริมให้แก่ครอบครัวชานาชาวไร่ และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ทรงหาแหล่งน้ำ ให้การทำไร่ ทำนา ของเขาเป็นผลต่อประเทศชาติต่อบ้านเมือง เสด็จพระราชดำเนินไปตามไร่ของเขาต่าง ๆ ทรงคิดว่านี่เป็นการให้กำลังใจ และที่ทรงให้ข้าพเจ้าดูแลครอบครัว ก็เลยเป็นที่เกิดของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ...”

พระราชดำรัส พระราชทานแก่คณะบุคคลต่าง ๆ
ที่เข้าเฝ้าฯ ถวายพระพรชัยมงคล ในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา
ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา วันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ได้โดยเสด็จพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ไปทรงเยี่ยมพสกนิกรทั่วทุกภาคของประเทศเป็นเวลากว่า ๖๐ ปี ทรงพบว่าราษฎรส่วนใหญ่เป็นกสิกรซึ่งมักประสบภัยธรรมชาติต่าง ๆ ทำให้การประกอบอาชีพไม่ได้ผล และไม่ว่าจะเสด็จฯ ไปที่ใดก็ทอดพระเนตรเห็นความยากจนของราษฎร ทั้งทรงพบว่าราษฎรหลายท้องถิ่นมีฝีมือเป็นเลิศทางด้านหัตถกรรมหลายชนิดที่สืบทอดมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ศิลปะไทยตามภาคต่าง ๆ แสดงถึงความเป็นไทยอยู่ทั่วทุกภาค และศิลปะเหล่านั้นกำลังจะสูญหายไป สมควรที่จะอนุรักษ์ไว้เป็นสมบัติของชาติ จึงทรงห่มเทพระวิริยอุตสาหะและพระราชทรัพย์มาส่งเสริมงานหัตถกรรมแก่ราษฎรอย่างเต็มพระกำลัง ด้วยมีพระราชประสงค์เพื่อแก้ปัญหาให้แก่ราษฎร หาอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น กับเพื่อธำรงรักษาและฟื้นฟูศิลปหัตถกรรมงานช่างฝีมือของไทยไม่ให้เสื่อมสูญ ทั้งนี้โดยไม่ให้ทั้งอาชีพหลัก ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้เปิดสอนหัตถกรรมแทบทุกประเภทแก่บุตรหลานราษฎรผู้ยากไร้ขึ้นในสวนจิตรลดา และบริเวณพระตำหนักทุกภาคที่เสด็จพระราชดำเนินไปประทับเพื่อทรงเยี่ยมราษฎร ทรงรับเด็กยากจนและการศึกษาน้อย ผู้ที่ยังไม่มีประสบการณ์ทางการช่างใด ๆ เข้ามาเป็นนักเรียนศิลปาชีพ และโปรดให้ชาวบ้านที่มีทักษะในงานแขนงต่าง ๆ มาเป็นครูผู้ถ่ายทอดความรู้ ทรงติดตามและพระราชทานกำลังใจแก่สมาชิกศิลปาชีพ

ต่อมาทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้จัดตั้งมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในพุทธศักราช ๒๕๑๙ ทรงให้ความสำคัญในเรื่องปากท้องของราษฎรมาเป็นอันดับแรก และงานอนุรักษ์เป็นอันดับรองลงมา ซึ่งนับเป็นหลักการทรงงานเกี่ยวกับศิลปาชีพที่สำคัญยิ่ง งานของศิลปาชีพเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ขยายตัวอย่างกว้างขวาง ทั่วภูมิภาคที่เป็นสมาชิกกระจายไปตามภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ ผลงานของสมาชิกได้นำออกจำหน่ายในร้านค้าของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ฯ หลายสาขา รายได้จากการจำหน่ายกลับคืนเข้ามูลนิธิ ฯ เพื่อใช้ในการช่วยเหลือราษฎรและสมาชิกต่อไป

งานของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ฯ จำแนกเป็น ๒ ส่วนใหญ่ ๆ ได้แก่

๑. งานศิลปาชีพส่วนกลาง หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ สถาบันสิริกิติ์ สวนจิตรลดา
๒. งานศิลปาชีพส่วนภูมิภาค หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ กองศิลปาชีพ

สถาบันสิริกิติ์

พุทธศักราช ๒๕๒๑ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้จัดตั้งโรงฝึกศิลปาชีพขึ้นที่สวนจิตรลดาเพื่อใช้เป็นที่พักหัตถ์เลาเรียนศิลปะแขนงต่าง ๆ ที่นับวันจะสูญหาย โดยเฉพาะงานที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ ทรงคัดเลือกและพระราชทานโอกาสให้บุตรหลานชาวนาชาวไร่ที่ยากจนมาฝึกอบรม เพื่อเป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้และสืบสานงานศิลปะชั้นสูงของไทย และทรงตั้งพระราชหฤทัยไว้ว่าผลงานเหล่านี้จะเป็นสมบัติของแผ่นดิน มีพระราชกระแสรับสั่งว่าศิลปะถือเป็นตัวตนความเป็นไทย เป็นตัวตนของเรา เรามีศิลปะ มีวัฒนธรรม มีภาษาพูด อันนี้คือสิ่งสำคัญที่สุดของแผ่นดิน ถ้าไม่มีสิ่งเหล่านี้ เราก็คงไม่เป็นเรา เราก็คงไม่ใช่ประเทศไทย สิ่งเหล่านี้สำคัญมาก หากสูญหายจะไม่มีผู้ใดได้รู้ได้สืบทอด

งานช่างประเภทใดที่กำลังจะสูญหายไปโปรดเกล้าฯ ให้อนุรักษ์ไว้ เช่น งานถมทองของภาคใต้ที่มีมาตั้งแต่สมัยอยุธยาเป็นงานที่ต้องทำด้วยมือต้องใช้ทองคำแท่งหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์และทองคำมีราคาแพง ราษฎรไม่สามารถทำได้ หรืองานคร่ำเป็นงานที่ต้องทำด้วยมือ มีขั้นตอนที่ซับซ้อนใช้เวลานาน ไม่มีใครอยากทำ จึงทรงนำลูกหลานชาวนาชาวไร่มาอนุรักษ์งานช่างศิลป์ไทย เพราะทรงเชื่อมั่นว่าในสายเลือดคนไทยทุกคนมีความเป็นช่าง และมีศิลปะอยู่ในตัวเอง

โรงฝึกศิลปาชีพ

เริ่มจากเต็นท์เล็ก ๆ ข้างกองราชเลขาในการในพระองค์สมเด็จพระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ภายในสวนจิตรลดา ทรงรับบุตรหลานชาวไร่ชาวนาเข้ามาฝึกศิลปาชีพเพิ่มจำนวนมากขึ้นเป็นลำดับ ทำให้ต้องขยายเป็นโรงฝึกศิลปาชีพเปิดสอน ๒๓ แผนก ได้แก่ แผนกเครื่องเงิน – เครื่องทอง แผนกถมทอง แผนกคร่ำ แผนกกลยาสี แผนกทอผ้าไหม (เช่น ทอผ้าไหมพื้นทอผ้าหางกระรอก ทอผ้าเกล็ดเต่า ทอผ้าลายลูกแก้ว ทอผ้าลายผ้าขาม้า และทอผ้ามัดหมี่) แผนกทอจกและผ้าแพรวา แผนกแกะสลักไม้ แผนกแกะสลักหินสบู่ แผนกแกะสลักหนังตะลุง แผนกจักสานย่านลิเภา แผนกจักสานไม้ไผ่ลายขีด แผนกช่างไม้และช่างหวาย แผนกปั้น แผนกแกะสลักตุ๊กตาไม้โมกมัน แผนกเขียนลาย แผนกตกแต่งด้วยปีกแมลงทับ แผนกปักผ้า แผนกดอกไม้ประดิษฐ์ แผนกตัดเย็บ และแผนกบรรจุภัณฑ์

นับจากนั้นสืบเนื่องมาเป็นเวลากว่า ๔๐ ปี โรงฝึกศิลปาชีพ สวนจิตรลดา เป็นแหล่งสร้างสรรค์บุคลากรและผลงานประณีตศิลป์ชั้นสูง เป็นศูนย์กลางการเรียนการสอนและได้พัฒนาช่างสถาบันสิริกิติ์สู่ระดับฝีมือช่างหลวงแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ทั้งยังคงยึดมั่นในพระราชปณิธานของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ที่จะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางงานศิลปะไทยเพื่อช่วยสร้างชีวิตที่ดีขึ้นให้แก่ราษฎรควบคู่ไปกับการธำรงรักษามรดกศิลปของไทย

พุทธศักราช ๒๕๕๓ โรงฝึกศิลปาชีพ สวนจิตรลดา ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น “สถาบันสิริกิติ์” ด้วยศักยภาพของหน่วยงานที่สร้างสรรค์ผลงานก่อให้เกิดคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติอย่างยิ่งในหลายมิติ และเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ในโอกาสทรงเจริญพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ สถาบันสิริกิติ์ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางงานช่างศิลป์ สร้างชีวิตที่ดีขึ้นให้แก่ราษฎรควบคู่ไปกับการธำรงรักษามรดกศิลปไทย ดังปรากฏผลงานของสถาบันสิริกิติ์แก่สายตาของประชาชนชาวไทยและชาวโลกมาอย่างต่อเนื่อง บ่งบอกเอกลักษณ์ของความเป็นไทย ผลงานดังกล่าวได้นำไปจัดแสดงใน “นิทรรศการศิลป์แผ่นดิน ครั้งที่ ๑ - ๗” ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม โดยนิทรรศการศิลป์แผ่นดิน ครั้งที่ ๑ จัดขึ้นในโอกาสที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๕ รอบ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๓๕ และได้จัดนิทรรศการมาอย่างต่อเนื่อง ในช่วงหลังได้นำผลงานที่เป็นชิ้นสำคัญ ซึ่งเกิดจากฝีมือช่างของสถาบันสิริกิติ์ที่สั่งสมประสบการณ์และพัฒนาฝีมือเทียบเท่าระดับช่างฝีมือชั้นนำมาจัดแสดง

พิพิธภัณฑ์ศิลป์แผ่นดิน

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง มีพระวิสัยทัศน์และสายพระเนตรกว้างไกล มีพระราชดำริให้ช่างสถาบันสิริกิติ์ฝึกฝนงานช่างด้วยมือ โดยไม่ต้องพึ่งพาเครื่องจักร มีพระราชกระแสรับสั่งว่า ช่างต้องสร้างอาชีพด้วยฝีมือของตนเอง เมื่อช่างออกไปจากสถาบันสิริกิติ์ จะสามารถสร้างอาชีพและสร้างรายได้อย่างมั่นคง ผลงานของสถาบันสิริกิติ์ให้เข้าพิพิธภัณฑ์ ไม่ใช่ผลิตเพื่อการจำหน่ายดังเช่นโรงงาน จากการดำเนินงานมากกว่า ๔๐ ปี นอกจากจะมีผลงานอันทรงคุณค่าที่รักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์แล้ว งานช่างต่างๆ ที่เกือบจะสูญหายก็กลับมามีผู้สืบทอด ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนได้เห็น ได้เรียนรู้ ได้ชื่นชมและภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของชาติ และรับรู้ทั่วกันว่าคนไทยมีศิลปะ มีจิตใจที่อ่อนโยน ในที่สุดนิทรรศการศิลป์แผ่นดินก็ได้เป็นประจักษ์พยานแห่งความสำเร็จตามพระราชปณิธานอย่างยิ่ง เนื่องจากมีทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเข้ามาชมอย่างเนืองแน่น ตลอดจนกล่าวขวัญถึงความงดงาม ความวิจิตรบรรจงและความอลังการของศิลปะไทย

การจัดแสดงผลงานของสถาบันสิริกิติ์ แต่เดิมนั้นจัดเป็นนิทรรศการศิลป์แผ่นดินในโอกาสมหามงคลที่สำคัญ ณ ช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น ครั้นถึงศิลป์แผ่นดิน ครั้งที่ ๕ ประชาชนที่มีโอกาสเข้าไปชื่นชมความงดงามของนิทรรศการที่จัดแสดงต่างประทับใจและปลื้มปิติในผลงานอันวิจิตร ได้เขียนข้อความในสมุดแสดงความคิดเห็นเสนอแนะให้เปิดเป็นการถาวร เพื่อให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้ชื่นชมพระบารมีและซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง จึงได้ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตจากพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ใช้พระที่นั่งอนันตสมาคมเป็นสถานที่จัดแสดงผลงานตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยใช้ชื่อว่า “พิพิธภัณฑ์ศิลป์แผ่นดิน” เปิดให้ประชาชนเข้าชมอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

พิพิธภัณฑผ้า

ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง มีพระราชประสงค์ให้ประชาชนเรียนรู้ประวัติศาสตร์เครื่องแต่งกายของคนไทยและผ้าไทย จึงเกิดแนวพระราชดำริจัดตั้งพิพิธภัณฑผ้าขึ้นเมื่อพุทธศักราช ๒๕๔๖ และทรงแต่งตั้งคณะกรรมการ โดยมีสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นประธานที่ปรึกษา สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ไปทรงเปิดพิพิธภัณฑผ้า ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ณ หอรัชฎาภิเษกพัฒน์ ในพระบรมมหาราชวัง เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๕ ก่อนที่พิพิธภัณฑผ้า จะเปิดให้ประชาชนเข้าชมตั้งแต่วันที่ ๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ เป็นต้นมา ต่อมาในวันที่ ๑๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ สมเด็จพระบรมราชชนนีพันปีหลวง จึงได้เสด็จพระราชดำเนินเป็นการส่วนพระองค์ มาทอดพระเนตรพิพิธภัณฑผ้า

ห้องจัดแสดงภายในพิพิธภัณฑผ้า แบ่งเป็น ๔ ห้อง นิทรรศการเริ่มต้นในพุทธศักราช ๒๕๕๕ ประกอบด้วย นิทรรศการราชพัสดจากผ้าไทย (ห้องจัดแสดง ๑) จัดแสดงฉลองพระองค์ชุดสากลในสมเด็จพระบรมราชชนนีพันปีหลวงที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้นำออกแบบไทยและต่างชาติ นำผ้าไหมไทยมาใช้ในการตัดเย็บ นิทรรศการไทยพระราชนิยม (ห้องจัดแสดง ๒) จัดแสดงฉลองพระองค์ชุดไทยพระราชนิยมของสมเด็จพระบรมราชชนนีพันปีหลวง และพระหัตถ์ที่ทรงงานเพื่อแผ่นดิน (ห้องจัดแสดง ๓ - ๔) บอกเล่าเรื่องราวปฐมบทของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๕๑๓

โฉมศิลปาชีพ

“...การจัดแสดงโฉมไม่ใช่ง่าย คณะครูผู้เชี่ยวชาญการโฉม ศิลปินแห่งชาติ ผู้ที่แสดง และจัดการแสดงต่างก็ทุ่มเทฝีมือ ความคิด และร่างกายแรงใจอย่างสุดกำลัง ทำให้โฉมออกมาสนุก ตื่นเต้น และสวยงาม มีฉากที่สร้างอย่างยิ่งใหญ่ เป็นที่ประทับใจคนดู เช่น ฉากหนูนานอมพลับพลา เป็นต้น

ทุกครั้งที่จัดการแสดงโฉม คณะกรรมการจะคัดเลือกนักแสดงรุ่นใหม่เป็นผู้แสดงร่วม เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนได้มาฝึกฝนศิลปการแสดงชั้นยอดของไทยจากปรมาจารย์โดยตรง เมืองไทยจะได้มีนักแสดงฝีมือดีสืบทอดวิชาต่อไป

ขณะเดียวกันก็มีการจัดสร้างเครื่องแต่งกาย และฉากใหม่ ๆ ทำให้เกิดช่างฝีมือหลายประเภท ที่มีความสามารถเพิ่มขึ้นตามลำดับ รวมทั้งวงดนตรีพิพาทย์ ผู้ขับร้อง และผู้พากย์ด้วย ขณะนี้จึงพอมีหวังแล้วว่า โฉมซึ่งเป็นศิลปการแสดงชั้นเอกของไทยคงไม่สูญหายไป...”

พระราชดำรัส พระราชทานแก่คณะบุคคลต่างๆ
ที่เข้าเฝ้าฯ ถวายพระพรชัยมงคล ในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา
ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา วันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

โฉม คือศิลปการแสดงชั้นสูงของไทย เป็นมรดกหลวงอันรุ่งโรจน์มาช้านานและเคยแสดงต้อนรับพระราชอาคันตุกะสร้างความตื่นตาตื่นใจและเป็นที่ยอมรับมาโดยตลอด ปัจจุบันโฉมกำลังจะเลือนหายไปจากสังคมไทย เพราะการจัดแสดงโฉมต้องใช้ผู้แสดงเป็นจำนวนมาก เครื่องแต่งกายเวที ฉากและอุปกรณ์ที่ประกอบการแสดงล้วนต้องจัดสร้างขึ้นอย่างพิถีพิถัน สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงสนพระราชหฤทัยและทรงสนับสนุนการแสดงโฉมมาอย่างต่อเนื่อง ได้เสด็จพระราชดำเนินไปทอดพระเนตรการแสดงของคณะโฉมธรรมศาสตร์หลายครั้ง เพื่อเป็นขวัญกำลังใจแก่เยาวชน โปรดทอดพระเนตรโฉมของกรมศิลปากร รวมทั้งเคยพระราชทานพระราชทรัพย์เพื่อสนับสนุนโฉมของกรมศิลปากร ทรงนำการแสดงอันเกี่ยวเนื่องกับโฉมไปเผยแพร่สู่สายตาชาวต่างประเทศ ดังเมื่อครั้งที่เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ไปทรงเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อพุทธศักราช ๒๕๔๓ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้นำการแสดงชุด “กวนเกษียรสมุทร” หรือ “ชัคนาคดึกดำบรรพ์” ไปแสดง สร้างความประทับใจแก่ผู้ชมเป็นอย่างยิ่ง ต่อมาเมื่อความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า โฉมซบเซาลง จึงมีพระราชปรารภที่จะฟื้นฟูและทำนุบำรุงการแสดงโฉมให้กลับคืนสู่ความนิยมอีกครั้ง นับเป็นจุดเริ่มต้นของการแสดงโฉมของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ

ขอบคุณแหล่งข้อมูลจาก กระทรวงวัฒนธรรม. สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง. จาก https://adminli.m-culture.go.th/web-upload/๑๐๒๘xb๙๕๐๙b๐๖๖b๑๙๗๓๔๒c๖a๖๖d๓๕af๒๔๔๘e๑/m_magazine/๑๒๑๐/๑๒๑๒/file_download/๘๗ab๒๔๘ef๗a๓๙a๐fdbf๖fd๐๑a๖๖๑๓๗๒e.pdf

ชีวประวัติแบบสฤติ

กำเนิด “ผู้เป็นศรีแห่งกิตติยากร”

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง
ทรงพระราชสมภพ เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ. 2475 ณ บ้านเลขที่ 1808
ถนนพระราม 6 กรุงเทพมหานคร เป็นพระธิดองค์ใหญ่ของ
พลเอก พระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นจันทบุรีสุรนาถ และ หม่อมหลวงบัว กิตติยากร
โดยสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินี ในรัชกาลที่ 7 พระราชทานนามว่า
“สิริกิติ์” หมายถึง “ผู้เป็นศรีแห่งกิตติยากร”
พระราชสมภพของพระองค์เกิดขึ้นในห้วงเวลาที่ประเทศเพิ่งเปลี่ยนแปลงการปกครอง
เป็นยุคแห่งการเริ่มต้นใหม่ ทั้งของแผ่นดิน และของ “เจ้าหญิงน้อยแห่งกิตติยากร”

เมื่อครั้ง “วัยเยาว์”

ทรงเข้าเรียนที่โรงเรียนราชินี และต่อมาที่ โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์
ที่นั่นเองที่พระองค์เริ่มฝึกเปียโน และตั้งพระทัยจะเป็นนักดนตรีมืออาชีพ
ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ทำให้ชีวิตของพระองค์เต็มไปด้วยบทเรียนแห่งความอดทน
พระบิดาผู้เป็นทหาร ปลุกฝังให้รู้จักวินัย ความเสียสละ และความเมตตา
ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นรากฐานของ “หัวใจแห่งราชินี ผู้เปี่ยมรักประชาชน”

เคียงข้างพระราชา “ด้วยหัวใจแห่งแม่ของแผ่นดิน”

เสด็จเคียงข้าง พระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร
ทุกเส้นทาง ทรงริเริ่มโครงการช่วยเหลือราษฎรนานัปการ ตั้งแต่ศิลปาชีพ
จนถึงงานพัฒนาในถิ่นทุรกันดาร
เป็น “แม่ของแผ่นดิน” ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา

ราชาภิเษก “สมรสแห่งแผ่นดิน”

วันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2493 ทรงเข้าพิธีราชาภิเษกสมรส ณ วัดสระปทุม
และในวันที่ 5 พฤษภาคม ในปีเดียวกัน ทรงได้รับการเฉลิมพระอิสริยยศเป็น
“สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี”
นับเป็นวันแห่งความปลื้มปิติของปวงชนชาวไทย

เส้นทางสู่ยุโรป และรักแห่งกาลเวลา

เมื่อพระบิดาได้รับโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูต ประจำประเทศ ในทวีปยุโรป
ทรงตามเสด็จไปศึกษาต่อ และได้ทรงพบกับ

พระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร (รัชกาลที่ ๙)

ณ ประเทศสวีเดน ความผูกพันอันงดงามค่อย ๆ ก่อเกิดขึ้น
จนทรงหมั้นในปี 2492 นับเป็นจุดเริ่มของ **“รักนิรันดร์แห่งสองพระองค์”**

พระแม่ผู้ทรงอยู่เหนือกาลเวลา

สมเด็จพระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงอุทิศพระวรกาย
เพื่อราษฎรตลอดพระชนม์ชีพ
พระราชกรณียกิจนานัปการ ยังคงผลิดอกออกผลทั่วผืนแผ่นดินไทย
แม้เสด็จสู่สวรรคาลัย เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2568 สิริพระชนมพรรษา 93 พรรษา
แต่พระเมตตา และพระปณิธานอันล้นพ้น

จะสถิตในดวงใจพสกนิกรไทยตราบนิรันดร์

ขอบคุณแหล่งข้อมูลจาก กองทัพบก. พระราชประวัติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง จาก
<https://rta.mi.th/๔๓๖๒๓/>

ชีวประวัติแบบประเมินค่า

ย้อนรอยพระกรณียกิจ 'สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรี นารีรัตนราชกัญญา' ทรง 'สืบสาน รักษา ต่อยอด' ภูมิปัญญาผ้าไทย สร้างความเข้มแข็งราษฎรอย่างยั่งยืน

ตลอดระยะเวลากว่า ๓ ปี สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรี นารีรัตนราชกัญญา ทรงตั้งพระทัยแน่วแน่ในการ 'สืบสาน รักษา และต่อยอด' พระราชปณิธานของ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง เพื่อธำรงไว้ซึ่งมรดกทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานหัตถกรรม หัตถศิลป์ และการอนุรักษ์ผ้าทอพื้นเมืองในแต่ละท้องถิ่นให้ดำรงอยู่คู่คนไทย ทั้งยังทรงสร้างสรรค์ต่อยอดภูมิปัญญา ผ้าไทย ให้ทันสมัย ตอบโจทย์ความต้องการของตลาดของผู้บริโภคในยุคปัจจุบัน ทั้งในและต่างประเทศ

โครงการพระดำริ 'ผ้าไทยใส่ให้สนุก'

นับเนื่องจากพระองค์ทรงมีโอกาสดำเนินไปทรงเยี่ยมชมผ้าไทย และงานหัตถกรรมพื้นบ้าน ๓ ภูมิภาค โดยมีพระวินิจฉัยแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้า และหัตถกรรมชุมชน จำนวนกว่า ๑๙๕ ผลิตภัณฑ์ นับตั้งแต่การดำเนินเยือนกลุ่มทอผ้าย้อนกรมบ้านดอนกอย ภูมิปัญญาท้องถิ่นชาวภูไทย อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร เป็นครั้งแรกใน พ.ศ. ๒๕๖๓

การเสด็จไปในครั้งนั้นสร้างความประทับใจให้กับพสกนิกรที่มาเฝ้ารับเสด็จ โดยเฉพาะกลุ่มช่างทอผ้าในหมู่บ้าน ทรงเชิญชวนให้ศิลปินช่างทอผ้าหลายสิบคนมาเริ่มการพัฒนาพร้อมกับพระองค์ท่าน โดยมีรับสั่งว่า “ถ้า

หนูให้งานทำ แม่ ๆ จะทำกันไหม” เมื่อเหล่าแม่บ้านบ้านดอนกอยตอบกลับไปว่าพร้อมจะทำ ก็มีรับส่งตอบกลับ **“หนูให้งานต้องไม่ชี้เกียจกัน อยากจะให้มันเงินใช้”**

น้ำพระหฤทัยที่แน่วแน่และชัดเจนนี้เอง เป็นเหมือนแรงกระตุ้นให้การพัฒนาผ้าทอแบบดั้งเดิมก้าวหน้าไป ในทุกมิติ ทั้งคุณภาพ เทคนิคการทอ การสร้างสรรค์ลวดลาย การเลือกใช้สีธรรมชาติ ก่อนต่อยอดเป็นเสื้อสำเร็จรูป กระเป๋า ของที่ระลึกของชุมชนบ้านดอนกอย เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย และเป็นที่มาของโครงการพระดำริ **‘ผ้าไทยใส่ให้สนุก’** ส่งผลให้ชาวบ้านประสบภาวะตกงาน ขาดรายได้ จากผลกระทบโควิด-๑๙ ณ วันนี้กลับมามีรายได้ จุนเจือครอบครัว และสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

‘ดอนกอยโมเดล’ ชุมชนต้นแบบของประเทศ

จากวันนั้นถึงวันนี้ผลิตภัณฑ์ผ้าทอย้อมครามดีไซน์ทันสมัยจากชุมชนบ้านดอนกอย เป็นที่ต้องการของ ตลาดไทยและตลาดโลก สร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนไม่ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน/ครัวเรือน จากเดิมมี รายได้เพียง ๗๐๐ บาทต่อเดือน นอกจากนี้พระองค์ยังพระราชทานแนวคิดให้คนในชุมชนพัฒนาผ้าจากผ้าย้อม คราม เป็นผ้าย้อมสีธรรมชาติอื่น ๆ พร้อมกับทรงออกแบบบรรจุภัณฑ์เพื่อให้ดูทันสมัยตอบโจทย์คนรุ่นใหม่

พระองค์ยังพระราชทานคำแนะนำ พร้อมกับทรงหาผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ มาแบ่งปันองค์ความรู้และ พัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมถึงทรงติดตามการดำเนินงานของกลุ่มทอผ้าอย่างใกล้ชิด โดยกรมการพัฒนา ชุมชน [กระทรวงมหาดไทย](#) มีการสนองแนวพระดำริด้วยการจัดสร้างศูนย์เรียนรู้ผ้าย้อมครามบ้านดอนกอย ‘วิชา ลัยดอนกอย วิถีแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืน’ ให้เป็นแหล่งรวบรวมภูมิปัญญาเรื่องผ้าทอพื้นเมืองของจังหวัด ถ่ายทอด องค์ความรู้ กระบวนการทอผ้า และเรียนรู้นวัตกรรมใหม่ ๆ ให้แก่ผู้สนใจสามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพ

นอกจากยังทรงส่งเสริมให้มีการกระบวนการทอและย้อมผ้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยทรงเล็งเห็นถึง แนวโน้มที่คนทั่วโลกหันมาใส่ใจความเป็นอยู่และสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ดังนั้นการทำงานที่เป็นเพียงแต่การหาเลี้ยงชีพ นั้นไม่พอ ต้องพยายามปรับตัวให้ทันกับโลกกว้างที่นับวันยิ่งเข้ามาใกล้ชีวิตของชาวบ้านในทุกขณะ ทั้งยังมีพระ ประสงค์ในการพัฒนาคุณภาพผ้าในชุมชนบ้านดอนกอยไปสู่การเป็น ‘ชุมชนต้นแบบ’ ของประเทศอีกด้วย

จากดอนกอยสู่ ‘นาหว้าโมเดล’

โครงการ ‘นาหว้า โมเดล’ ก่อกำเนิดขึ้น เพื่อให้เป็นตัวอย่างสำหรับชุมชนทอผ้าที่มีเอกลักษณ์ รวมถึงเป็น การประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ภูมิปัญญาผ้าไทย ตลอดจนองค์ความรู้ เทคนิค และวิธีการเกี่ยวกับเส้นใย สี ธรรมชาติ ไปจนถึงการออกแบบเครื่องแต่งกายด้วยผ้าไทย ที่สามารถนำไปออกแบบตัดเย็บให้ทันสมัย สามารถ สวมใส่ในชีวิตประจำวันได้ทุกเพศทุกวัย

ในการเสด็จเยี่ยมเยียนชุมชนนาหว้าในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรีฯ ได้ พระราชทานคำแนะนำ และทรงนำแนวทางที่ทรงทดลองทำจนประสบความสำเร็จอย่างดีเยี่ยมแล้วที่บ้านดอนกอย มาถ่ายทอดสู่ชุมชนนาหว้าด้วยโดยมีพระดำริให้มีการฟื้นฟู ‘การเลี้ยงหนอนไหม’ สำหรับโครงการ ‘นาหว้า โมเดล’ เพื่อให้ช่างทอผ้าสามารถนำเส้นใยจากหนอนไหมไปผลิตผืนผ้าได้ทุกเมื่อตามต้องการ โดยลดปัญหาการ

ขาดแคลนทรัพยากรเส้นใย เพื่อให้ช่างทอผ้าสามารถพึ่งพาตนเองในด้านการสร้างสรรค์ผืนผ้าตั้งแต่ต้นน้ำสู่ปลายน้ำได้อย่างยั่งยืน

หนังสือ Thai Textiles Trend Book

ตลอดระยะเวลากว่า ๒๐ ปีของการทรงงานเกี่ยวกับแฟชั่นทั้งในไทยและระดับสากล ทำให้ทรงทราบถึงความสำคัญของกระแสแฟชั่น หรือที่เรียกว่า ‘เทรนด์’ อันเป็นแนวคิดที่เหล่าดีไซเนอร์นำไปต่อยอดออกแบบเป็นสินค้าที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างมหาศาล เมื่อทรงรับสนองแนวพระราชปณิธานเรื่องการอนุรักษ์ผ้าไทย ก็ทรงศึกษาทั้งทฤษฎีและปฏิบัติอย่างถ่องแท้ ดังนั้นเพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับงานผ้าไทยและเทรนด์แฟชั่นระดับโลก สองสิ่งดีที่อยู่ต่างเขตแดน อันจะเป็นประโยชน์ต่อกันออกแบบ ช่างทอผ้า ชุมชน และผู้ประกอบการอาชีพทุกสาขาในการพัฒนา พร้อมผลักดันให้ผ้าทอไกลถึงระดับสากล

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรีฯ จึงมีพระดำริให้จัดทำหนังสือ ‘Thai Textiles Trend Book Spring/Summer ๒๐๒๒’ เป็นเล่มแรก โดยทรงรับหน้าที่เป็นบรรณาธิการบริหาร (Editor in Chief) และทรงมีส่วนร่วมในการจัดทำหนังสือตั้งแต่การพระราชทานแนวคิด จนถึงการเลือกภาพประกอบด้วยพระองค์เอง ซึ่งจัดทำต่อเนื่องมาถึงเล่มที่ ๓ ‘Thai Textiles Trend Book Spring/Summer ๒๐๒๓’

ด้วยพระเมตตาและพระอัจฉริยภาพของสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรีฯ ที่มีพระทัยมุ่งมั่นทรงสืบสาน รักษา และต่อยอด พระราชปณิธานของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง เพื่ออนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นจากรุ่นสู่รุ่น มิให้สูญหายไปจากแผ่นดิน ก่อให้เกิดเป็นโครงการต่าง ๆ และดำเนินการจนสัมฤทธิ์ผลเป็นรูปธรรม เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ราษฎรให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง มั่นคง อันนำไปสู่ความยั่งยืนอย่างแท้จริง.

อัตชีวประวัติ

เกิดวังปารุสก

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี

บทที่ ๑

กำเนิด

ข้าพเจ้าเกิดเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
ที่วังปารุสกวัน กรุงเทพมหานคร ก่อนที่ข้าพเจ้าจะบรรยายถึง
กำเนิดของ ข้าพเจ้าและ เรื่องราวเกี่ยวกับ ตัวข้าพเจ้าเอง
เมื่อยังเป็นเด็กเล็กๆ อยู่ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะอธิบาย
เสียก่อน ว่าใครเป็นบิดามารดาของข้าพเจ้า เพราะว่า
ท่านทั้งสองย่อมสำคัญกว่าข้าพเจ้าเป็นอันมากในเวลานั้น.

บิดาของข้าพเจ้า คือ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สยาม-
พิจิตรนทรราชกุมาร สมบูรณ์พิสุทธิชาติ วิมลโลกสุขชัย

๒

เกิดวังปารุสก เล่ม ๑

นักปราชญ์ธรรมคุณ ขัตติยราชกุมาร กรมหลวงพิษณุโลก
ประชานาถ ผู้เป็นพระโอรสองค์ที่ ๕๐ ของ พระบาท
สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระจุลจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๕ ในพระบรมราชวงศ์จักรี) และ
องค์ที่ ๕ ในสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ
พระบรมราชชนนี พระพันปีหลวง (พระองค์เจ้าเสาวภา
ผ่องศรี พระราชธิดาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
รัชกาลที่ ๔).

บิดาของข้าพเจ้า หรือที่ข้าพเจ้าเรียกว่า "พ่อ"
เสมอ นับตั้งแต่เกิด ๆ และจะขอเรียกว่าพ่อทั้งแทน
ที่อยู่ในท้องสอเรือนนี้ ทรงมีกำเนิดในพระบรมมหา-
ราชวัง เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๒๕ เมื่อ
พ่อมีพระชนม์ได้ ๕ ขวบ ได้ทรงรัชสถาปนาเป็น กรม
ขุนพิษณุโลกประชานาถ และตามเรื่องราวต่าง ๆ ที่
ข้าพเจ้าได้ทราบจากบุคคลอื่นนั้นมาก ทั้งที่เป็นญาติ
และผู้ใกล้ชิด ย่อมปรากฏว่าพ่อเป็นลูกที่รักยิ่งของทุกคน
ของพระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวง และสมเด็จพระพัน-
ปีหลวง ทั้งสองพระองค์นั้นข้าพเจ้าได้พบการสังสรรค์

ส่วนยานข้าพเจ้าได้ถูกสอนให้เรียกว่า ย่า เหยยๆ แม้
แต่คนไทยมากเมื่อพบกับข้าพเจ้าถึงท่าน มักจะเรียกว่า
สมเด็จย่า ทั้งนี้เพราะทรงพระองค์ท่านและพ่อ ย่าอาจะ
ให้หลานและลูกตักคอกกับท่าน ให้เป็นธรรมเนียมอย่างคน
สามัญที่สุด จึงได้สอนให้ข้าพเจ้าเรียกท่านว่า ย่า และ
พ่อ เหยยๆ.

ใน พ.ศ. ๒๔๓๕ ทูลหม่อมปู่ได้คัดลงพระทัยส่ง
พ่อไปศึกษาวิชาที่ ในทวีปยุโรป ตามธรรมเนียมในบรรดา
พระราชโอรสในสมัยนั้น และเพราะพ่อเป็นลูกรักอย่างยิ่ง
ทั้งทูลหม่อมปู่และย่าได้พาพ่อไปส่งถึงสิงคโปร์โดยพระ-
องค์เอง โดยเสด็จไปในเรือพระที่นั่งมหาจักรี (ลำเก่า)
เวลานั้นเป็นคราวที่สมเด็จพระเจ้าฟ้า ภาณุรังษีสว่างวงศ์
กรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดช ซึ่งข้าพเจ้าเรียกว่า
ทูลหม่อมปู่น้อย กำลังจะเสด็จไปเที่ยวทวีปยุโรป จึงได้
ทรงรับฉันทะให้ พาพ่อข้าพเจ้าไปด้วย และพ่อจึงได้
เสด็จ เกินทาง ออกจาก สิงคโปร์ ไปอังกฤษ เมื่อวันที่ ๑๕
พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๓๕.

เมื่อสามปีก่อนนั้น พระจักรพรรดิ นิโคลาส ที่ ๒

แห่งรัสเซีย ขณะเมื่อยังทรงเป็นสมเด็จพระบุพราช ได้
เสด็จมาเยี่ยมเมืองไทย และได้ทรงสนทนากับสมเด็จย่า
กับทูลหม่อมปู่ และได้ทรงปรารภกับ ทูลหม่อมปู่ว่า
ทูลหม่อมปู่ได้ส่งพระโอรสไปศึกษาในอังกฤษ เกินมารัก
เยอรมนี ฯลฯ หลานพระองค์แล้ว แต่ยังไม่ได้ส่ง
ไปรัสเซียเลย ทรงขอรับเลี้ยงดูและอบรมพระโอรสของ
ทูลหม่อมปู่สักพระองค์หนึ่ง ทูลหม่อมปู่ก็ได้ทรงรับรอง
ว่าจะส่งไปในไม่ช้า ต่อมาไม่นาน พระบุพราชรัสเซีย
พระองค์นั้น ได้เสด็จขึ้นครองราชสมบัติของมหาอาณาจักร
รัสเซีย เป็นพระเจ้านิโคลาส ที่ ๒.

ใน พ.ศ. ๒๔๔๐ ทูลหม่อมปู่ได้เสด็จประพาส
ยุโรปเป็นครั้งแรก และได้เสด็จไปเยี่ยมราชสำนักรัสเซีย
และใน ขณะ นั้นได้ ทรงเลือก เขาพ่อเป็นโอรส ที่จะถูกส่ง
ไปศึกษาวิชาต่อไปในราชสำนักรัสเซีย ก่อนจากเวลา
นั้น พ่อได้ ศึกษา อยู่ ใน อังกฤษ แต่ยังมี ได้เข้าประจำ
วิทยาลัย อย่าง ไก เป็น เพียง แต่ อยู่ กับ ครอบครัวใน
ชนบท เพื่อเล่าเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งวิชาประพศิกทั่วไป

และอนุชนธรรมเนียมต่างๆ ของคุณฮังกฤษ และชาวยุโรป
ชั้นสูงทั่วไปเท่านั้น ข้อสำคัญที่สุดก็คือ พ่อเฒ่าเรียน
ภาษาอังกฤษตั้งแต่ยังทรงเป็นเด็ก จึงปรากฏว่าทรง
มีความสามารถในการพูด และเขียน ภาษาอังกฤษอย่างที
มาก สำหรับผู้ที่เล่าเรียนในประเทศอื่น.

การส่งพ่อไปศึกษาใน ราชสำนัก รัสเซีย ครั้ง นั้น
ทุกหม่อมปู่ทรงมีความคิดอย่างใหม่ ก็จะไม่ทรงอยาก
จะให้พ่อไปได้ รัชความสุขสบาย และทรูทว่า ที่นั่นแต่คงจะ
เกี้ยว เกรงว่าอาจะยังเกิดความเกี้ยวเกะวุ่นและขาด
มานะที่จะพยายามเล่าเรียนให้เต็มที่ จึงทรงตกลงจะ
ส่งนักเขียนไทยที่เป็นคนสามัญไปด้วยอีกคนหนึ่ง เพื่อ
จะได้เป็นคู่แข่งในการเล่าเรียน หวังว่าพ่อจะมีชีวิตยิ
มานะ ไม่ยอมแพ้กับนักเขียนคนนั้น จึงจะทำให้ขยัน
ขันแข็งขึ้นอีก นักเขียนผู้นั้นต้องเป็นผู้ ที่ฉลาดเฉลียว
อย่างมากด้วย และผู้ที่ได้รับเลือกไปรัสเซีย คือ นาย
พุ่ม อายุรุ่นราวคราวเดียวกับพ่อ และเขื่อนักเรียนที่
สอบไล่แข่งขันได้ทุนเล่าเรียนหลวง ในการส่งนายพุ่ม
ไปรัสเซีย ทุกหม่อมปู่ได้ทรงขอรับรองต่อพระเจ้าบรมพริ

นิโคลาส ให้นายพุ่มได้มีฐานะเท่ากับพ่อทุกประการใน
ทางการกินอยู่และศึกษา.

พ่อ และนายพุ่มได้เดินทางไปถึง ประเทศรัสเซียใน
ปี พ.ศ. ๒๔๔๑ มีนายทหารชั้นนายพลนายพันมาวัย
เสด็จไปหาและคน และมีนายพลรัสเซียผู้หนึ่งเป็นของครุฑ
และพลองประจำพระองค์ พระเจ้านิโคลาสได้ทรงจัดให้
มีที่อยู่อำเภอใดโง่งที่ในพระราชวังฤดูหนาวในกรุงเซนต์
ปีเตอร์สเบิร์ก และเมื่อเข้าเฝ้าพระเจ้าแผ่นดินรัสเซีย
ทั้งพ่อและนายพุ่มได้ประสพการต้อนรับอย่างดียิ่ง.

เมื่อไปถึงเรียบร้อยแล้ว พระเจ้านิโคลาสได้ทรง
จัดให้ทั้งสองเข้าประจำโรงเรียนนายร้อยมหาดเล็ก ชื่อ
โรงเรียนนายร้อยมหาดเล็ก บัณฑิตออกจะแปลกทุกคนไทย
เรา ในสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์ รัชกาลที่ ๖ เรา
ก็เคยมีโรงเรียนมหาดเล็ก แต่ที่รวม ถึงโรงเรียน
นายร้อยนั้นไม่มี ส่วนประเทศรัสเซียเขาใหญ่โตกว่า
เรา มีกองทัพนกมตีมา ฉะนั้นถ้ามีโรงเรียนนายร้อย
แต่โรงเรียนเดียวก็จะใหญ่เกินไปที่จะปกครองได้สะดวก

ขอบคุณแหล่งข้อมูลจาก หนังสือเกิดที่วังปารุสก์ เล่ม ๑ พระราชนิพนธ์ของพระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์. จาก<https://www.finearts.go.th/chantaburilibrary/view/15443-%E0%B8%AD%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%8A%E0%B8%B5%E0%B8%A7%E0%B8%B0%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%B4-%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B4%E0%B8%94%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%9B%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%B8%E0%B8%AA%E0--%B8%81%E0%B9%8C-%E0%B9%80%E0%B8%A5%E0%B9%88%E0%B8%A1-1>
